

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118216049
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5118216049.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Evy Kyselovej, v spore žalobcu: Ing. N. W., nar. XX.X.XXXX, P. XXXX/X, XXX XX J., právne zastúpená JUDr. Irena Šurinová, advokátk, so sídlom I. XX J., proti žalovanému: Q. A., nar. X.X.XXXX, P. XXXX/X, J., o zaplatenie 352,59 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 14C/58/2018-107 zo dňa 3. októbra 2019, takto

rozhodol:

- I. Krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiadna zo strán **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 14C/58/2018-107 zo dňa 3. októbra 2019 rozhodol tak, že :

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi 195,59 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 7.9.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Súd žalobu vo zvyšku zamietal.
- III. Žalobkyňa má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 10 %.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobkyňa sa domáhala voči žalovanému zaplatenia 352,59 eur spolu s úrokom z omeškania zo sumy vo výške 5 % ročne od 7.9.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Pre predmet sporu je dôležitá skutočnosť, že na správu v bytovom dome č. súp. XXXX/X na ul. P. v J. nie je možné aplikovať zákonnú úpravu - zákon č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, nakoľko vo veci prebieha súdny spor o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na tamojšom súde pod sp.zn. 6C 214/2012. Na základe danej skutočnosti v bytovom dome nie je možné, aby bola vykonávaná správa domu podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona na základe zmluvy o výkone správy uzatvorenou medzi i vlastníckmi bytov a nebytových priestorov a inou právnickou alebo fyzickou osobou a nie je možné zriadiť ani spoločenstvo vlastníkov, keďže vlastníci nemajú v dome pre spochybnenie časti vlastníctva v uvedenom súdnom spore nadpolovičnú väčšinu. V záujme vyriešenia problému dodávky energií a médií do jednotlivých bytov, keďže dodávateľia neboli ochotní do domu tieto dodávať a zmluvu boli ochotní uzavrieť len s jednou, dvoma osobami, vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome uzavreli so žalobkyňou a Mgr. U. M., tzv. Zmluvu o zabezpečení energií - plyn voda, elektrická energia podľa § 51 Občianskeho zákonníka, v ktorých ich zároveň vlastníci a spoluvlastníci bytov splnomocnili, aby uzavreli zmluvy s dodávateľmi energií a médií a zabezpečili tak prevádzku domu. So žalovaným bola takáto zmluva uzatvorená dňa 02.11.2006. Žalobkyňa uzavrela dňa 02.11.2006 s E., a.s., pobočka J., Zmluvu o bežnom účte, z ktorého sú vykonávané platby dodávateľom energií, služieb a médií a na ktorý užívatelia /nájomcovia /vlastníci bytov v bytovom dome na ul. P. XXXX/X, J. poukazujú mesačné platby. Dodávky energií a poskytovanie služieb boli žalovanému riadne zabezpečené a dodávateľom riadne uhradené, pričom tieto energie a

služby žalovaný v roku 2017 využíval bez toho, aby za ne v plnej výške zaplatil. Preto žalobkyňa požaduje zaplatenie od žalovaného titulom bezdôvodného obohatenia - úhrady (nedoplatky) prepočítané podľa faktúr dodávateľov energií a služieb, výšku osvedčuje znaleckým posudkom č. 5/2018 z 2.10.2018, kde znalec určil nárok bez priamych platieb a určil náklady na byt č. 27, ktorý užíva žalovaný za rok 2017 vo výške 950,97 eur. V zmysle uvedeného si v konaní uplatňuje sumu 352,59 eur (950,97 eur + priame platby 141,62 eur, t.j. spolu 1.092,59 eur mínus zaplatené zálohy 740,- eur). Uviedla, že jednorazové platby predstavujú investíciu do kotolne 12.100,00 eur (faktúra č. 2015/7, faktúra č. 2015043), z ktorej bol odčítaný preplatok za plyn 7.396,00 eur (zápis zo schôdze 4.2.2010) = 4.704,00 eur, ku ktorej pripadá na byt (4.704,00/28) suma 168,00 eur, z toho v roku 2017 suma 57,00 eur. Uplatňuje si aj odplatu za vodomery v celkovej sume 2.327,00 eur pri počte vodomeroch 110 pri počte vodomeroch v byte 4 ks spolu 84,62 eur. Spolu priame náklady si uplatňuje vo výške 141,62 eur. Nárok si žalobkyňa voči žalovanému uplatňuje titulom bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka z neplatného právneho úkonu - zmluvy o zabezpečení energií zo dňa 1.3.2011, keď uvedený právny záver žalobkyňa odvodzuje z rozsudku Krajského súdu Žilina č.k. 5Co/98/2018-557 zo dňa 30.8.2018. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, uviedol, že žalobkyňa vychádza z nesprávnych údajov o jeho platbách, napr. že nárok v sume 57,- eur nie je ničím podložený a definíciu „doplatok kotolňa“ považuje za nedostatočnú, navyše, ak sa jedná o opravu kotolne tak poukázal na to, že on nie je vlastníkom bytu. Znalecký posudok, ktorý bol predložený, možno potvrdzuje správnosť výpočtu pre bytový dom, ale nepotvrdzuje správnosť výsledku a sumy na vyúčtovaní. Zdôraznil, že on nedoplatok uhradil v júni 2018, a to vo výške, ktorá zodpovedá skutočnosti. Žalobkyňa vyslovila názor, že ak žalovaný uhradí platby v roku 2018, a to aj vzhľadom na spory, ktoré sú s ním vedené za iné roky, tak logicky žalovaný nemôže tvrdiť, že platby poukázané v roku 2015, 2016 mali byť zaúčtované za rok 2017. Rovnako zdôraznila, že ak žalovaný užíva služby, je povinný sa podieľať aj na nevyhnutných opravách a údržbe bytového domu. V dome na ulici P. bol havarijný stav, a preto bolo nutné vykonať rekonštrukciu kotolne v najnutnejšom rozsahu. rekonštrukciu kotolne vlastníci a nájomcovia bytov v dome odsúhlasili na schôdzi zo dňa 18.5.2015.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobkyňa aj žalovaný v rozhodnom období kalendárneho roku 2017 užívali byty v bytovom dome č. XXXX/X na ulici P. v J., v ktorom pre nedoriešené vlastnícke vzťahy v bytovom dome nebolo možné výkon správy domu zabezpečiť podľa právneho režimu zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Konanie 6C/214/2012 nie je doposiaľ skončené. Žalobkyňa ako fyzická osoba prevzala na seba aktívnu činnosť spočívajúcu smerujúc k tomu, aby pre ostatných užívateľov a vlastníkov bytov v bytovom dome zabezpečila prevádzku bytového domu nielen v jej záujme ako vlastníčky bytu, ale aj v záujme ostatných užívateľov bytov v bytovom dome. Na základe uvedeného bola dňa 2.11.2006 uzavretá zmluva o zabezpečení energií - plyn, voda, elektrická energia medzi žalobcami ako splnomocnenými objednávateľmi a žalovaným ako vlastníkom/nájomníkom. Účelom zmluvy bolo zabezpečiť plynulé dodávky energií - plyn, voda elektrická energia pre bytový dom na č. XXXX/X na P. ulici v J.. Užívateľia bytov splnomocnili objednávateľov na uzavretie zmlúv pre celý predmetný bytový dom s dodávateľmi energií. Dohodli sa, že užívateľia bytov budú platiť mesačné zálohové platby na osobitný účet zriadený splnomocnenými objednávateľmi na spotrebu plynu, elektrickej energie a vody vždy do 15. dňa v každom kalendárnom mesiaci podľa zálohového predpisu. Zmluva obsahuje ďalšie povinnosti objednávateľov, či užívateľov bytov. Objednávateľia služieb sa zaviazali pravidelne, štvrťročne na informačnej tabuli v dome na prízemí uverejňovať údaje o pohybe finančných prostriedkov na účte a zverejňovať neplatičov. Zmluva je za nájomníka/vlastníka podpísaná bez pochybností žalovaným a za splnomocnených objednávateľov podpísaná aj žalobkyňou a p. U. M.. V uvedenej zmluve v snahe zabezpečiť plynulé dodávky energií - plyn, voda, elektrická energia pre účely užívania bytového domu č.súp. XXXX/X na P. ulici v J., splnomocnili vlastníci a užívateľia bytov objednávateľov, aby uzavreli zmluvy pre celý dom s dodávateľmi energií. Zmyslom zmluvy bolo pravdepodobne nahrádzať spoločenstvo vlastníkov bytov (správu bytov a nebytových priestorov), ktoré pre prevode prvého bytu nebolo zriadené. Úkon však nemá charakter dohody, teda synalagmatického právneho úkonu o vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán (obsahom supluje charakter združenia) a navyše takouto zmluvou by boli obchádzané ustanovenia zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Už na základe tohto ustanovenia vyplýva, že tu nie je možné, aby výlučne len žalobca ako jeden z vlastníkov uzatváral zmluvu pre celý vyššie uvedený dom. V takomto úkone absentuje aj určenie dodávateľov energií, spôsob výberu a pod. Neurčitosť súd vzhľadom aj v dohode o úhradách, kde v bode 1 sa uvádza, že vlastníci a nájomníci bytov sa zaväzujú zase bez bližšej špecifikácie vlastníkov a nájomníkov bytov, že budú mesačne platiť zálohové platby na osobitný účet, ktorý zriadia splnomocnení objednávateľia na spotrebu plynu, elektrickej energie a vody v dome v termíne vždy najneskôr do 15.dňa v každom kalendárnom mesiaci podľa zálohového rozpisu, teda

bez určenia dodávateľov energií, určenia výšky zálohovej platby a pod. V konaní nebolo sporné, že na základe tohto neplatného právneho úkonu žalobkyňa konala a uzavrela zmluvy s konkrétnymi dodávateľmi energií a zabezpečila tak dodávku energií do jednotlivých bytov v bytovom dome, pretože bez takejto dodávky energií by nebolo možné užívanie bytov v danom dome.

Z vykonaného dokazovania a predloženého znaleckého posudku je zrejmé, že žalobkyňa uhradila SEVAK a.s. sumu 5.088,21 eur, ELPAS sumu 341,17 eur, SPP sumu 26.401,00 eur, SSE a.s. 1.276,52 eur (z toho 272,24 eur výťah, 255,30 eur spoločné priestory, 748,98 eur výmenníková stanica). Podľa znaleckého posudku pripadá na osobu náklady na výťah/rok 12,52 eur, spoločné priestory elektrina 4,40 eur, ústredné kúrenie 11,07 eur/m², teplá voda 10,89 m³ rok, studená voda 2,44 m³. Znalkyňa určila náklady na žalovaného pri výmere plochy bytu 950,97 eur. Všetky úhrady boli účtované žalobkyni a uhrádzané v jej účtu. Pri plnomocenstve, podľa ktorého vlastníci a nájomníci podľa prílohy č. 1, 2 splnomocňujú U. M. a Ing. N. W., aby ich zastupovali vo veci všetkých právnych úkonov v plnom rozsahu, vrátane uzatvárania zmlúv, týkajúcich sa energetického zabezpečenia, t.j. plyn, voda, elektrická energia, vývoz domového odpadu a fond údržby a opráv bytového domu č. s. XXXX/X na P. ulici v J. je v prílohe č. 2 podpis pri mene žalovaného. Súd je preto názoru, že žalobkyňa na základe dobrej viery v platnosť úkonov, uzavretej zmluvy a udeleného plnomocenstva uzavrela v jej mene s dodávateľmi vyššie uvedených energií zmluvy, na základe ktorých boli do bytov v dome č. XXXX/X na P. ulici v J. uskutočnené dodávky energií nevyhnutných pre užívanie bytov a spoločných priestorov. Uzavretím zmlúv vo vlastnom mene prevzala žalobkyňa na seba riziko úhrady za užívanie všetkých bytov, nebytových priestorov v dome a spoločných priestorov. Nejednalo sa o správu spoločných prostriedkov ani o konanie v mene ostatných signatárov zmluvy (užívateľov a vlastníkov bytov). Preto nie je podstatné, že na účet žalobkyne z ktorého realizovala úhrady boli zložené ostatnými vlastníkami bytov zložené platby. Je totiž aj v záujme väčšiny ostatných užívateľov a vlastníkov bytov, aby žalobkyňa v tomto právnom vzťahu s dodávateľmi energií zostala a zabezpečila im ich dodávky prostredníctvom jej zmlúv do ostatných bytov a spoločných priestorov. Ak by totiž žalobkyňa ukončila zmluvný vzťah s dodávateľmi, byty by boli fakticky neužívateľné, teda bez vody, kúrenia, elektriny. Záujmom väčšiny užívateľov a vlastníkov je, aby mala žalobkyňa prostriedky na úhrady nákladov, na základe čoho realizujú po dohode preddavkové úhrady či iné platby. Podstatné je, že úhrady však žalobkyňa realizuje z jej účtu a prostriedkov na tomto účte a zodpovedá. Súd nezistil, že by žalobkyňa realizovala úhrady ako splnomocnená zástupkyňa v mene ostatných užívateľov, pretože to zo zmlúv ani z úhrad nevyplýva. Nepochybne ak by žalobkyňa úhrady nevykonala alebo by ich vykonala v menšom rozsahu ako prijala platby od ostatných užívateľov, obohatila by sa na ich účet. Teda zodpovedá ostatným užívateľom za bezdôvodné obohatenia. Ak však žalobkyňa realizovala úhrady v jej mene, vzniklo je právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, nie z dôvodu neplanej zmluvy, ale z dôvodu, že jednotliví užívatelia a vlastníci bytov spotrebovali energie a prijali výhody bez toho, aby ich uhradili, teda že ten, za koho sa plnilo, mal podľa práva plniť sám (§ 454 Občianskeho zákonníka).

Súd zistil podľa výpisu z účtu vedeného v A. a.s. žalovaného, uhradil na účet žalobkyne A. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX v roku 2017 sumy dňa 31.5.2017 sumu 100,- eur, 31.5.2017 sumu 90,- eur, 24.8.2017 sumu 200,- eur, 31.10.2017 sumu 150,- eur, 11.11.2017 sumu 50,- eur, 30.12.2017 sumu 150,- eur, 30.12.2017 sumu 50,-eur. Platby boli aj podľa listu žalovaného a podľa poznámky na úhradu označené ako máj 2017 byt 100,- eur, vodomery 90,- eur, august 2017 byt 200,- eur, október 2017 byt 150,- eur, november 2017 byt 150,- eur, doplatok 2015 50,- eur, úhrada december 2017 byt 150,- eur, doplatok 2015 50,- eur, spolu platby 840,- eur. Listom žalovaný označil úhrady ako náklady 951,31 + 84,62 eur, 1035,93 eur, vyrovnanie nedoplatku júl 2018 v sume 195,93 eur. Spolu zaplatené 1035,93 eur. Z uvedeného určenia mal súd preukázané, že v roku 2017 uhradil žalovaný čiastku 940,- eur, (z toho čiastka 90,- eur bola výslovne určená na úhradu meračov vody pre rok 2017) a čiastka 100 eur (11.11.2017 sumu 50,- eur, 30.12.2017 sumu 50,- eur) na doplatok rok 2015, ktorú súd musel od úhrady odčítať, teda žalovaný vykonal úhradu v roku 2017 vo výške 840,- eur. Vo vzťahu k namietanému určaniu preddavkov v mesiaci vopred na základe schôdze z 4.2.2010 súd uvádza, že pokiaľ nejedná o základ nároku v zákonnom či zmluvnom plnení, nie je možné stanoviť povinnosť preddavkovej úhrady, najmä ak sa jedná o plnenie na prípadné bezdôvodné obohatenie jednej či druhej strany. Uvedené môže fungovať len na voľnom, dobrovoľnom princípe, čím je však aj ohrozená schopnosť žalobkyne plniť za iných záväzky voči dodávateľom energií. Eventuálne pri vhodne formulovanom nároku a vyúčtovaní mesačných preddavkových úhrad by bolo možné, že bezdôvodné obohatenie vzniká aj pre preddavkovom plnení, avšak z dôvodu absencie náležitého uplatnenia tohto nároku, je nadbytočné, aby sa súd takýmito závermi zaoberal, pretože nemôžu viesť k výsledku vo vzťahu k splatnosti úhrad (absentuje výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k uhradenému preddavku). Navyiac, schôdze 4.2.2010 sa žalovaný nezúčastnil a závery schôdze, nakoľko sa nejedná o vlastníkov bytov

a nebytových priestorov, nie je ani analogicky podľa zák. č. 182/1993 Z.z. záväzná. Pokiaľ žalovaný poukazoval na jeho úhradu v mesiaci júl 2018 v sume 195,93 eur, súd nezistil že by platba bola výslovne určená na úhradu jeho záväzkov z roku 2017. Žalovaný sa podľa zmluvy o zabezpečení energií zo dňa 2.11.2006 zaviazal hradiť mesačné úhrady naň pripadajúce na nákladoch domu do 15 dňa v mesiaci, tieto uhradil nepravidelne, a preto nebol dôvod na strane veriteľa, by platbu určil na úhradu záväzkov na rok 2017. Súd v tomto rozsahu poukazuje na skutočnosť, že žalobkyňa v priebehu celého roka poukazuje úhrady preddavkov na energie za všetkých užívateľov a vlastníkov bytov a nemožno tvrdiť, že do pomernej časti pripadajúcej na užívateľa či vlastníka by si nemohla započítať aj iné úhrady. Súd za podstatné považuje aj to, že žalobkyňa nie je spoločenstvo vlastníkov bytov ani správca, nemá povinnosť vykonať vyúčtovanie. Žalobkyňou vykonané vyúčtovanie slúži výhradne na vymedzenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. V rozsahu záväzku pripadajúceho na žalovaného, súd mal tento určený znaleckým posudkom, keď znalkyňa vychádzala zo všetkých úhrad a použila analogický prepočet pre spoločenstvo vlastníkov bytov, podľa názoru súdu správne, žalovaný účelne nárok nepoprel, pretože neuviedol vlastné tvrdenie (§ 151 ods. 2 CSP). Navyiac, znalkyňa nemá žiadne povinnosti voči žalovanému mu vydávať vyúčtovanie za byt, podpisovať vyhlásenia a pod.. Žalovaný v prípade pochybností, ak nedokáže sám preveriť závery znalca, môže požiadať o zhotovenie obdobného znaleckého posudku. Vo vzťahu k úhradám za opravu kotolne ako spoločného zariadenia domu však súd súhlasí so žalovaným, že pasívna legitimácia pre vydanie bezdôvodného obohatenia náleží vlastníkom bytov a nebytových priestorov, ktorí sú jej vlastníci v podiele zodpovedajúcom výmere podlahovej plochy bytu k celkovej podlahovej ploche bytov, teda finančné prostriedky na úhradu boli žalobkyňou vynaložené na tieto osoby. Za dôvodnú súd však považoval úhradu za vodomery 84,62 eur, ktorá nebola zohľadnená v nákladoch určených znalcom (povinnosť každého vlastníka). Súd preto stanovil povinnosť žalovaného vo výške rozdielu jeho zistenej povinnosti 950,97 eur pripočítanej o náklady na pomernú časť nákupu vodomery 84,62 eur s odčítaním úhrady 840,- eur, čo predstavuje sumu 195,59 eur. Teda súd vyhovel návrhu v tomto rozsahu a nárok vo zvyšku zamietol. O trovách konania rozhodol podľa pomeru úspechu podľa ust. § 255 ods. 1,2 CSP tak, že žalobkyňa má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 10 % s tým, že o výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie tak žalobkyňa, ako aj žalovaný.

3. Žalobkyňa uviedla, že odvolaním napádajú rozsudok v celom rozsahu, nakoľko predmetom odvolania je aj čiastka 50,- eur uhradená žalovaným 13.11.2017 s dovetkom, že sa jedná o úhradu dlhu za rok 2015, ktorú súd žalovanému neuznal s tým, že táto platba sa týka roku 2015. Ďalej predmetom odvolania je čiastka 57,- eur ako investícia do kotolne, ktorú súd prvej inštancie žalobkyňi nepriznal spolu s čiastkou 150,- eur, ktorú súd prvej inštancie uznal žalovanému ako uhradenú v roku 2017. Nesúhlasia so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný nie je povinný podieľať sa na opravách a investíciách do kotolne. V dome na ulici P. XXXX/X v J. bol havarijný stav, preto bolo nutné vykonať rekonštrukciu kotolne, a to v najnutnejšom rozsahu. Ak žalovaný užíva byt, je povinný sa podieľať aj na nevyhnutných opravách a údržbe bytového domu. Rekonštrukciu kotolne vlastníci a nájomcovia bytov v bytovom dome na ulici P. XXXX/X v J. odsúhlasili na schôdzi zo dňa 18.5.2015. Žalobkyňa nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie, že žalovanému v roku 2017 uznal ako zaplatený 150,- eur, to že predmetná platba bola na účet žalobkyne pripísaná 2.1.2018. Preto táto platba bola zarátaná žalovanému do úhrad za rok 2018. Čo sa týka čiastky 50,- eur, ktorá bola zo strany žalovaného uhradená 13.11.2017 s dovetkom, že sa jedná o úhradu nedoplatku za rok 2015, aj keď vlastne súd prvej inštancie túto žalovanému do roku 2017 neuznal, túto žalobkyňa zaúčtovala v roku 2017, v ktorom ju mala pripísanú na účet. Žalobkyňa opäť zdôrazňuje, že vo veci sa jedná o veľmi komplikovaný a netypický prípad, ale je jasné, že základ je daný vznikom bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Opätovne poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR č.k. 3Obdo/70/2016, kde je uvedené Súdny sú povinné poskytovať spravodlivosť v materiálnom ponímaní a nemôžu postupovať pri rozhodovaní prísne formálne, pričom prílišný formalizmus by bolo v rozpore s princípmi spravodlivosti (napr. IV. ÚS 192/08). Prílišný formalizmus pri výklade právnych noriem vedúcich k extrémne nespravodlivému záveru potom znamená porušenie základných práv (nález Ústavného súdu ČR sp.zn. IV.ÚS 1735/07). Spravodlivosť je totiž kritériom ukladajúcim každému všeobecnému súdu ústavnú povinnosť hľadať také riešenie súdnej právnej veci, ktoré nebude možné vyhodnotiť ako nesúladne s princípmom spravodlivosti a popierajúce zmysel a účel príslušných zákonných ustanovení (I. ÚS 26/2010), vtedy je potrebné

vychádzať z individuálnych, teda na konkrétnych zisteniach založených rozmerov súdom prerokovanej veci. Preto má zato, že je potrebné toto vo veci zohľadniť. Na základe uvedeného navrhla odvolaciemu súdu, aby napádaný rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. O trovách odvolacieho konania žiada rozhodnúť osobitným uznesením a priznať žalobkyni a jej právnenému zástupcovi vo výške 100 %.

4. Žalovaný v podanom odvolaní uviedol, že všetky platby uhradil a súdu riadne zdokladoval. Zdôraznil, že v tzv. vyúčtovaní za rok 2017 sú chyby v jednotlivých dátumoch úhrad, až dva mesiace, v máji 2017 zaúčtovaný v siedmom, resp. V ôsmom mesiaci, mesiac december nezaúčtovaný, čo svedčí o zlom spôsobe spracovania úhrad za jednotlivé mesiace. Ďalej v odvolaní uviedol, že súd v ods. 31 konštatuje, že pri platbe 195,93 eur nezistil, že by táto platba bola vyslovene určená na úhradu záväzkov z roku 2017, pričom poukazuje, že žalovaný sa podľa zmluvy o zabezpečení energií zo dňa 2.11.2016 zaviazal hradiť mesačné zálohy do 15. dňa v mesiaci. Táto zmluva však bola v inom súdnom konaní prehlásená za neplatnú, čo žalobkyňa uznala. Ani v tejto zmluve nie je stanovené, že sa jedná o platbu vopred za budúci rok a platby po 15. dni sa budú účtovať pre nasledujúci mesiac alebo rok. Nepozná žiadny právny predpis, kde by sa vyslovene požadovalo k jednotlivým platbám uvádzať aj účel platby. Táto dohoda - podmienka nebola ani v neplatnej zmluve o zabezpečení energií. Pri platbe za vodomery vyslovene uviedol, že sa jedná o konkrétnu platbu za vodomery a táto platba bola zaúčtovaná ako zálohová platba za byt. V mesiaci november uviedol „doplatok 2015 50,- eur“, ale táto platba bola pripočítaná k platbe za byt, teda poznámku účel platby žalobkyňa neakceptovala. Na pojednávaní uviedol, že žalobkyňu osobne ústne informoval, že uhradila nedoplatok z minulého roka aj s upozornením, že nebol vypočítaný správne, čo žalobkyňa nepoprela. Pokiaľ sa žalobkyňa odvoláva na tzv. znalecký posudok, žalovaný uvádza, že tento potvrdzuje postup pri výpočte úhrad, ale nie správnosť jednotlivého vyúčtovania. Chyby v termínoch platieb, ako aj v sumách uvádzaných žalobkyňou, svedčia o nedostatkoch v evidencii platieb. Presúvanie platieb do iného roka je podľa neho účelové, aby dochádzalo k nemožnosti sparovania platieb. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil, resp. žalobu zamietol v plnom rozsahu.

5. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že pokiaľ žalovaný tvrdí, že vo vyúčtovaní za rok 2017 sú chyby v jednotlivých dátumoch úhrad až za dva mesiace, a to máj 2017, tento mala byť zaúčtovaný v siedmom a ôsmom mesiaci a december nebol zaúčtovaný vôbec a čo sa týka jeho platby za máj 2017 (na účet žalobkyne pripísané 1.6.2017), toto nemá vplyv na vec, keďže tieto platby boli zaúčtované do roku 2017. Súd prvej inštancie žalovanému v roku 2017 uznal ako zaplatených 150,- eur, ktoré tento mal uhradiť dňa 30.12.2017. Poukázané platby žalobkyňa v súlade so zákonom č. 182/1993 Z.z. v platnom znení per analogum (na skutkovú podstatu zákonom neriešenú, sa aplikuje právna norma, ktorá obsahuje skutkovú podstatu najpodobnejšiu) pripisuje v danom roku za mesiac vopred. Súd prvej inštancie tvrdí v napadnutom rozsudku, že na vec nie je možné aplikovať zákon č. 182/1993 Z.z. v platnom znení. Odhliadnuc od uvedeného predmetná platba bola na účet žalobkyne pripísaná dňa 2.1.2018. Preto podľa výkladovej právnej praxe sa za deň úhrady považuje deň pripísania finančných prostriedkov na účet, t.j. teda 2.1.2018. Táto platba bola preto zarátaná žalovanému do úhrad za rok 2018.

6. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolania boli podané stranami sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov vyplývajúcich z ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

11. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, príslúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany sporu, konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

13. Len pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza nasledovné:

14. V preskúmvanej veci je z doteraz vykonaného dokazovania nesporne preukázané, že žalobkyňa, ako aj žalovaný v rozhodnom období kalendárneho roku 2017 užívali byty v bytovom dome č. XXXXX/X na ulici P. v J., v ktorom pre nedoriešené vlastnícke vzťahy v bytovom dome nebolo možné výkon správy domu zabezpečiť podľa právneho režimu zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Žalobkyňa (ako fyzická osoba bývajúca v bytovom dome) prevzala na seba aktívnu činnosť spočívajúcu smerujúc k tomu, aby pre ostatných užívateľov a vlastníkov bytov v bytovom dome zabezpečila prevádzku bytového domu nielen v jej záujme ako vlastníčky byty, ale aj v záujme ostatných užívateľov a nájomcov bytov v bytovom dome. Na základe uvedeného bola dňa 2.11.2006 uzavretá zmluva o zabezpečení energií - plyn, voda, elektrická energia podľa § 51 Občianskeho zákonníka medzi žalobcami ako splnomocnenými objednávateľmi a žalovaným ako nájomníkom bytu. Účelom zmluvy bolo zabezpečiť plynulé dodávky energií - plyn, voda, elektrická energia pre bytový dom na č. XXXX/X na P. ulici v J.. Užívateľia bytov, medzi nimi aj žalovaný, splnomocnili objednávateľov na uzavretie zmlúv pre celý predmetný bytový dom s dodávateľmi energií. Dohodli sa, že užívateľia bytov budú platiť mesačné zálohové platby na osobitný účet zriadený splnomocnenými objednávateľmi na spotrebu plynu, elektrickej energie a vody vždy do 15. dňa v každom kalendárnom mesiaci podľa zálohového predpisu. Zmluva obsahuje ďalšie povinnosti objednávateľov či užívateľov bytov. Objednávateľia služieb sa zaviazali pravidelne štvrťročne na informačnej tabuli v dome na prízemí uverejňovať údaje o pohybe finančných prostriedkov na účte a zverejňovať neplatičov. Zmluva je za nájomníka podpísaná bez pochybností žalovaným a za splnomocnených objednávateľov podpísaná žalobkyňou a pánom U. M..

15. Strany sporu nespochybnili záver súdu prvej inštancie konštatujúci z pohľadu ust. § 37 Občianskeho zákonníka pre neurčitosť predmetu neplatnosť zmluvy o dodávke energií uzatvorenej 2.11.2006 jednotlivosť dotknutými vlastníckmi, resp. nájomcami bytu, medzi nimi aj žalovaným podľa § 51 Občianskeho zákonníka a ani následné právne posúdenie uplatneného nároku ako bezdôvodné obohatenie podľa hmotnoprávneho ustanovenia § 451 ods. 1,2 a nasl. Občianskeho zákonníka.

16. V konaní bolo taktiež nepochybne preukázané, že žalobkyňa a p. U. M. skutočne uzatvorili s jednotlivými dodávateľmi energií príslušné zmluvy, na ich základe zabezpečili dodávku energií do jednotlivých bytov a úhrady za dodané energie a služby od dotknutých subjektov (či už vlastníkov bytov alebo nájomcov) sa sústredili (pravidelne uhradzovali) na jeden osobitný účet zriadený v peňažnom ústave na meno žalobkyne a z tohto účtu zo sústredených peňazí boli uhradzované jednotlivým dodávateľom platby za dodané energie za celý bytový dom. Správne súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa na základe dobrej viery v platnosť úkonov uzavretej zmluvy a udeleného plnomocnenstva uzavrela v jej mene s dodávateľmi vyššie uvedených energií zmluvy, na základe ktorých boli do bytov

v dome č. XXXX/X na P. ulici v J. uskutočnené dodávky energií nevyhnutných pre užívanie bytov a spoločných priestorov. Uzavretím zmlúv vo vlastnom mene prevzala žalobkyňa na seba riziko úhrady za užívanie všetkých bytov, nebytových priestorov v dome a spoločných priestorov. Totiž v záujme väčšiny ostatných užívateľov a vlastníkov bytov, aby žalobkyňa v tomto právnom vzťahu s dodávateľmi energií zostala a zabezpečila im ich dodávky prostredníctvom jej zmlúv do ostatných bytov a spoločných priestorov. Ak by žalobkyňa ukončila zmluvný vzťah s dodávateľmi, byty by boli fakticky neužívateľné, a teda bez vody, kúrenia, elektriny. Záujmom väčšiny užívateľov a vlastníkov je, aby mala žalobkyňa prostriedky na úhrady nákladov, na základe čoho realizujú po dohode preddavkové úhrady, či iné platby. Keďže žalobkyňa realizovala úhrady v jej mene, vzniklo jej právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, nie z dôvodu neplatnej zmluvy, ale z dôvodu, že jednotliví užívatelia a vlastníci bytov spotrebovali energie a prijali výhody bez toho, aby ich uhradili, teda že ten, za koho sa plnilo, mal podľa práva plniť sám (§ 454 Občianskeho zákonníka).

17. Dokazovanie preukázalo, že žalovaný v rozhodnej dobe, a to v období kalendárneho roku 2017, byt v dotknutom bytovom dome užíval, služby, energie odoberal, náhradu na vopred dohodnutý účet za dodané energie a služby vo výške pripadajúcej na jeho byt nezaplatil v úplnej, ale iba v čiastočnej výške.

18. Súd prvej inštancie vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil, prečo stanovil povinnosť žalovaného vo výške rozdielu jeho zistenej povinnosti 950,97 eur pripočítanej o náklady na pomernú časť nákupu vodomeroch 84,60 eur s odčítaním úhrady 840,- eur, čo predstavuje sumu 195,50 eur, ku ktorej zaviazal žalovaného, aby ju zaplatil žalobkyňi spolu s 5 % ročným úrokom od 7.9.2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

19. Odvolací súd nezistil pochybenie ani čo sa týka vzťahu k úhradám za opravu kotolne ako spoločného zariadenia domu, kde pasívna legitímácia pre vydanie bezdôvodného obohatenia náleží len vlastníkom bytov a nebytových priestorov v podiele zodpovedajúcom výmere podlahovej plochy bytu k celkovej podlahovej plochy bytov, teda finančné prostriedky na úhradu boli žalobkyňou vynaložené na tieto osoby. Preto v tejto časti odvolací súd rovnako nezistil pochybenie.

20. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd nemohol prisvedčiť námietkam odvolateľov, na ktorých založili svoje odvolania, a preto rozsudok okresného súdu potvrdil z dôvodov jeho správnosti.

21. Základným meradlom pre nárok na náhradu trov konania je miera úspechu. Ak sa v spore navzájom vyvážia úspech a neúspech, náhrada sa spravidla neprizná žiadnej zo strán sporu. V odvolacom konaní nebola úspešná ani žalobkyňa ani žalovaný. Preto odvolací súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

22. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)